

це, » и тъй съ свойтъ обычай искарватъ истинно, че и
Юдеитъ и Язычницитъ сж въ това съгласни. »

Туй прѣмѣстваніе на рождественныйтъ празникъ Спасителевъ на 24 и 25 Декемврія сполучило еще повече, понеже чрѣзъ него могло да ся осынови еще и другъ важенъ за христіанското служеніе Римскый празникъ. На 25 Марта Римскыйтъ народъ празнувалъ нѣкакътъ свѣтлъ и весель празникъ въ честь на « Майкѣтъ на Боговетъ, » който споредъ Фотія значалъ « нашето отъ Ада избавленіе. » Но отъ 25 Декемврія назадно до 25 Марта сж точно деветъ мѣсеца; а кой другъ день отъ този послѣднийтъ можаше по-естественно да ся отреди за день на неговото Благовѣстеніе? На мѣстото « на Майкѣтъ на Боговетъ, влѣзва « Майката Божія, » и языческыйтъ празникъ зель христіанското име « Благовѣщеніе Маріино. »

Светый И. Златоустъ, който (около крайтъ на IV-то столѣтіе) собственно провѣзведе празникътъ на Рождество Христово на 25 Декемврія вмѣсто на 6 Января, доказва правотѣтъ на това приѣманіе еще и чрѣзъ туй, че когато Елисаветъ зачнѣла, нейныйтъ съпругъ великыйтъ Іерей Захарія (споредъ Лука 1; 9-10) самъ въ храмътъ кадылъ, когато народътъ стоялъ внѣтъ. Но това ставало въ деньтъ на очищеніето. Въ шестыйтъ мѣсець слѣдъ това ся испрати (Лука 1; 29). Архангелъ Гавріилъ при Маріѣ. Деньтъ на очищеніето съвпада по Септемврія, шесть мѣсеца слѣдъ него е Мартъ, — Благовѣщеніето Маріино.

И тъй 25 Декемврія извърши свръскѣтъ съ древнійтъ природно языческый празникъ и празникътъ на 24 Декемврія, най-първѣтъ свръскѣ и мимоходомъ да кажемъ свръскѣтъ съ іудейскый, языческый празникъ, който въ първытъ години на христіанското лѣтоброеніе ся празнувалъ всенародно, празникъ сирѣчь въ память на основаніето на вторый храмъ, празнуванъ на 24 въ деветыйтъ мѣсець по іудейското лѣтоброеніе, който съвпада почти съ 24-й Декемврія. Христіанството прочее постави на мѣстото на вещественныйтъ, духовныйтъ и символическыйтъ « Храмъ Господень » — Христа.

Така започенѣлъ празникътъ на Рождество Христово, отъ осыновеніето на природно языческыйтъ и отъ от-